

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

11 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun, Iurie Bejenaru,

Victor Burduh,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iulie 2018, declarat de inculpatul

Vasilașco Lilian.

Termenul de examinare
instanța de fond: 04.02.2017 – 02.03.2018,
instanța de apel: 02.03.2018 – 19.06.2018,
instanța de recurs: 20.08.2018 – 11.12.2018.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 02 martie 2018, Vasilașco Lilian a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pe motiv că ***nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.***

Vasilașco Lilian a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 1 an.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Vasilașco Lilian, la 20 iunie 2017, orele 23:25, fiind în stare de ebrietate alcoolică și ***fără a deține permis de conducere***, deplasându-se pe traseul central din localitatea Cepeluți, r-nul Edineț cu motocicletă „xx”, n/î xx MD, cu o viteză de aproximativ 70-80 km./h și avându-l în calitate de pasager pe Gaina Alexandru, ignorând cerințele pct.45 subpct.(1)

din Regulamentul circulației rutiere, conform cărui conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră, precum și pct.47 din același Regulament, conform căruia limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice în localități este de 50 km./h, ne isprăvindându-se cu conducerea motocicletei, a derapat de pe traseu în partea stângă, tamponându-se într-un pilon, în urma cărui fapt părții vătămate Gaina Alexandru, conform raportului de expertiză medico-legală nr.120/D din 20.07.2017, i-a fost cauzată vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață sub formă de ruptura splinei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina, declarând că cu prietenul Gaina A. au consumat bere, apoi s-au deplasat cu motocicleta, el conducând, dar nu are permis de conducere. După accident, și-a revenit în spital. Admite că rezultatul aparatului „Drager” putea fi de 0.58 mg/l alcool în aerul expirat. Regretă și se căiește de cele săvârșite.

Vinovăția inculpatului este dovedită și prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Gaina A. a relatat că au consumat cu inculpatul bere, apoi, când se deplasau cu motocicleta aproximativ cu 80 km/h, ultimul a pierdut controlul volanului și s-a produs accidentul. Nu are pretenții față de inculpat.

Potrivit rezultatelor alcooltestului „Drager”, în aerul expirat de către inculpat a fost depistat 0.58 mg/l alcool etilic, iar în aerul expirat de către partea vătămată a fost depistat 0.16 mg/l alcool etilic.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.120/D din 20.07.2017, părții vătămate i-a fost cauzată vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață sub formă de ruptura splinei.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, săvârșite în stare de ebrietate.

În același timp, instanța a statuat că potrivit învinuirii aduse inculpatului Vasilașco Lilian, la 20 iunie 2017, orele 23:25, având scopul nerespectării interdicției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate, reglementată de legislația în vigoare, **deținând permis de conducere**, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapt demonstrat în urma testării alcooloscopice cu alcotestul ”Drager”, potrivit cărui concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat era de 0,58 mg./l, ce conform art. 134¹² Cod penal constituie stare de ebrietate cu grad avansat, **fără a deține permis de conducere**, a condus motocicleta „Victad VT 150-3”, n/î L IW 562, prin s. Cepeleuți, r-nul Edineț.

Acțiuni ce au fost încadrate de către acuzare în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și **nu deține permis de conducere**.

Însă, răspunderea penală conform art. 264¹ Cod penal survine numai în cazurile când conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat nu a provocat urmările indicate la art.

264 Cod penal. Pe cale de consecință, în cazul provocării urmărilor enunțate, se va aplica calificarea corespunzător dispozițiilor art. 264 alin. (2), (4) și (6) Cod penal.

Astfel, învinuirea adusă inculpatului conform art. 264¹ alin. (4) Cod penal este incriminată și în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, pentru care instanța i-a constatat vinovăția, speței fiind aplicabile prevederile art. 22 Cod de procedură penală.

Respectiv, ***nu s-a constatat existența faptei infracțiunii incriminate inculpatului pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal.***

La stabilirea pedepsei, instanța a luat în considerare că pe caz nu au fost constatate circumstanțe agravante, cele atenuante fiind căința sinceră, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, că nu are antecedente penale, că partea vătămată nu are față de el pretenții, concluzionând aplicarea pedepsei cu închisoarea, cât și a prevederilor art. 90 Cod penal.

Solicitarea acuzatorului privind ***încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 704,72 lei*** este eronată și ***nu va fi admisă***, deoarece sarcina probațiunii este pusă în seama organului de urmărire penală.

3. Procurorul în Procuratura r-nului Edineț, Nadejda Podgurschi, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 6 luni închisoare și în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani. În temeiul art. 84 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executare. De asemenea, de la inculpat să fie încasate în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 704, 72 lei.

Apelantul a invocat că instanța de fond incorect a ajuns la concluzia achitării inculpatului pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, odată ce vinovăția lui, pe ambele capete de acuzare, se dovedește prin probele administrate la caz, care însă nu au fost apreciate de instanță din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate, a fost constatat prin însuși declarațiile inculpatului, cât și a părții vătămate Gaina A.

Instanța nu a ținut cont că infracțiunea incriminată inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal este una formală și se consideră consumată din momentul efectuării conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Disponând ca pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, să fie suspendată condiționat pe un termen de probațiune, instanța a omis că acesta a comis fapta aflându-se în stare de ebrietate și infracțiunea dată face parte din categoria celor grave. Astfel, chiar în prezenta circumstanțelor atenuante invocate de partea apărării și reținute de instanță, pedeapsa stabilită este una prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, ce nu va atinge scopul pedepsei penale sub aspectul

restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, preveniri săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Instanța neîntemeiat a respins cererea de încasare a cheltuielilor de 704,72 lei. Or, potrivit art. 229 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iulie 2018, apelul procurorului a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Vasilașco Lilian a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani și în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor numite, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 2 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen 4 ani.

Conform art. 90¹ alin. (1) Cod penal, s-a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei închisorii pe un termen de 2 ani și 1 lună, pe o perioadă de probațiune de 2 ani, care va fi calculată după executarea reală a pedepsei închisorii de 2 ani și 1 lună în penitenciar de tip semiînchis, *după epuizarea căilor ordinare de atac*.

În rest, dispozițiile sentinței cu privire la corpurile delictelor și cheltuielile judiciare, s-au menținut.

Instanța de apel a reținut că, făcând uz de prevederile art. 325 și 326 alin. (1) Cod de procedură penală, procurorul, în instanța de apel, prin ordonanța din 06 iunie 2018, i-a concretizat inculpatului învinuirea adusă prin rechizitoriu în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, reținându-i calificativul „*nedeținerea permisului de conducere*”.

Astfel, *în limita învinuirii concretizată* de procuror prin ordonanța din 06.06.2018, *se impune admiterea apelului, cu dispunerea anulării sentinței și condamnării inculpatului pe ambele capete de acuzare*, cu stabilirea pedepsei penale pentru concurs de infracțiuni în limita solicitată de apelant, *prin excluderea suspendării ei condiționate, păstrând neschimbate dispozițiile cu privire la cheltuielile de judecată și corpurile delictelor*.

În fapt, instanța de apel a constatat că inculpatul Vasilașco Lilian, la 20 iunie 2017, orele 23:25, fiind în stare de ebrietate alcoolică și *fără a deține permis de conducere*, în timp ce conducea motocicletă „Victad VT 150-3”, n/î LIW 562 MD, pe traseul central din localitatea Cepeleuți, r-nul Edineț, avându-l în calitate de pasager pe Gaina Alexandru, deplasându-se cu o viteză de aproximativ 70-80 km/h, ignorând cerințele pct.45 subpct.(1) din Regulamentul circulației rutiere, conform căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducerea care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră, precum și pct.47 din același Regulament, conform

căruia limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice în localități este de 50 km./h, nu s-a isprăvit cu conducerea motocicletei, a derapat de pe traseu în partea stângă, tamponându-se într-un pilon, în urma cărui fapt părții vătămate Gaina Alexandru, conform raportului de expertiză medico-legală nr.120/D din 20.07.2017 i-a fost cauzată vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață sub formă de ruptura splinei.

Acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății săvârșite în stare de ebrietate.

Tot el, la 20 iunie 2017, orele 23:25, în scopul nerespectării interdicției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a conduce în stare de ebrietate, ce este reglementată de legislația în vigoare, **deținând permis de conducere** și fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapt demonstrat în urma testării alcooloscopice cu alcotestul "Drager", potrivit cărui concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat era de 0,58 mg./l, ceea ce conform art. 134¹² Cod penal constituie stare de ebrietate cu grad avansat, **fără deținerea permisului de conducere**, a condus motocicleta „Victad VT 150-3”, n/î L IW 562, prin localitatea Cepeleuți, r-nul Edineț.

Acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și **nu deține permis de conducere**.

Instanța de apel a stabilit că din conținutul ordonanței de punere sub învinuire și învinuirea din rechizitoriu pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal există o eroare de fapt ce afectează calitatea actului de acuzare, făcându-l unul neclar în sensul contrazicerii dintre conducerea mijlocului de transport prin „deținere” și „nedeținerea permisului de conducere”, eroare care a fost înlăturată de către procuror prin învinuirea concretizată din 06.06.2018, pe marginea cărei inculpatul, recunoscându-și integral vinovăția pe cele două capete de acuzare, a confirmat întrebuițarea în seara de 20.06.2017 pe la ora 18.00 cu partea vătămată Gaina A. a băuturilor alcoolice, după care în jurul orelor 23.00, fără a deține permis de conducere, întrucât nu a finisat școala auto, a condus motocicleta „Victad VT 150-3”, n/î L IW 562, prin localitatea Cepeleuți, r-nul Edineț, cu viteza de aproximativ 70 km./h, și neisprăvindu-se cu conducerea ei a derapat de pe traseu în pilonul de pe acostament, în rezultatul cărui fapt atât el, cât și Gaina A. s-au ales cu vătămări corporale, cel din urmă refuzând recuperarea pagubei, la moment el activând oficial în calitate de paznic la o întreprindere privată, optând pentru aplicarea unei pedepse mai blânde, non-privative de libertate.

Vinovăția inculpatului este dovedită integral prin probele administrate.

Totodată, este incorectă concluzia primei instanțe cu privire la pretinsa concurență, prevăzută de art.118 alin. (2) Cod penal, dintre cele două norme penale ca parte art. 264¹ alin. (4) și un întreg art. 264 alin. (4) Cod penal, ele formând infracțiuni distincte, ce urmează a fi încadrate separat în cele două norme penale.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a luat în considerare prevederile art. 61, 75 Cod penal, de pericolul conducerii mijlocului de transport în stare de

ebrietate alcoolică cu grad avansat și fără permis de conducere, adică *fără cunoașterea Regulamentului circulației rutiere și deprinderii de a conduce motocicleta cu capacitatea cilindrică de 1,5 m³, pentru care se impune deținerea obligatorie a permisului de conducere.*

Totodată, instanța de apel, ținând cont de comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunilor și anume căința în cele săvârșite, comiterea pentru prima dată a faptelor prejudiciabile pasibile răspunderii penale, lipsa pretențiilor de ordin material sau moral din partea părții vătămate, care a optat pentru stabilirea în privința inculpatului a unei pedepsei mai blânde, a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute întreaga pedeapsă stabilită cu închisoarea în penitenciar, urmând a-i suspenda parțial executarea pedepsei aplicate, conform art. 90¹ alin. (1) Cod penal.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat, pe motivul lipsei în acțiunile lui a elementelor infracțiunii.

Recurentul a invocat că prima instanță, ajungând la concluzia că pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, urma să înceteze procesul penal conform art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, însă a dispus achitarea lui în temeiul art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală, făcând o interpretare eronată, diametral opusă, la aplicarea art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Nu a fost infomat concret, efectiv și pe înțelesul său despre noua învinuire ce i-a fost înaintată pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiind lipsit de posibilitatea de a-și asigura o apărare eficientă, fiind afectate grav principiile generale ale procesului penal.

Nu crede că volumul de bere consumat cu partea vătămată Găină A., peste 6 ore, în urma testării cu aparatul „Drager”, avea concentrația în aerul expirat de el de 0,58 mg/l, ce corespunde stării de ebrietate cu grad avansat, iar la Găină A. de 0,16 mg/l, pe când ambii au consumat aceiași cantitate de bere. Nu este clar prin ce se explică această diferență.

Or, potrivit pct.11 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.20 din 08.07.1999, în cazurile accidentului rutier, constatarea stării de ebrietate a subiectului se efectuează în baza examinării medicale, în conformitate cu Ordinul Ministerului Sănătății nr.88 din 17.05.1994, privind expertiza medicală pentru constatarea stării de ebrietate, dar nu a rapoartelor colaboratorilor de poliție privind aplicarea alcooltestului „Drager”.

Deci, la caz era necesară efectuarea unei expertize medico-legală, pentru constatarea stării de ebrietate și calificarea corectă a acțiunilor.

Dacă prima instanță, la stabilirea pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de sincera căință, de lipsa circumstanțelor agravante și a pretențiilor din partea victimei, de condițiile de viață a familiei lui, apoi instanța de apel a concluzionat că în privința unui criminal recidivist.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 385 alin. (1) pct. 1) - 3), 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare. Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. În corespundere cu art. 394 alin. (1) pct. 1), 4) și 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, în cazul când o parte a acuzației este considerată neîntemeiată – temeiurile pentru aceasta, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, motivele pentru modificarea învinuirii dacă la judecată s-a efectuat așa ceva.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței (*pct. 1., 2. din decizie*), instanța de fond:

a) a invocat în descriptiv că: *„răspunderea penală conform art. 264¹ Cod penal survine numai în cazurile când conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat nu a*

provocat urmările indicate la art. 264 Cod penal. Pe cale de consecință, în cazul provocării urmărilor enunțate, se va aplica calificarea corespunzător dispozițiilor art. 264 alin. (2), (4) și (6) Cod penal”, adică a concluzionat că circumstanțele incriminate inculpatului în rechizitoriu pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal sunt absorbite de dispoziția art. 264 alin. (4) Cod penal și a constatat aceste fapte ca fiind dovedite.

Totodată, în dispozitiv, în mod divergent, inculpatul a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, pe motiv că **nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;**

b) a conchis în descriptiv că: „*Solicitarea acuzatorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 704,72 lei este eronată și nu va fi admisă, deoarece sarcina probațiunii este pusă în seama organului de urmărire penală*”.

În același timp, în dispozitiv lipsește cu desăvârșire soluția în aspectul vizat.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea acesteia contrazicând dispozitivul sentinței adoptate.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Potrivit art. 326 alin. (1) Cod de procedură penală, procurorul care participă la judecarea cauzei penale în primă instanță și în instanța de apel este în drept să modifice, prin ordonanță, învinuirea adusă inculpatului în cadrul urmăririi penale în sensul agravării ei dacă probele cercetate în ședința de judecată dovedesc incontestabil că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai gravă decât cea incriminată anterior, aducînd la cunoștință inculpatului, apărătorului lui și, după caz, reprezentantului legal al inculpatului noua învinuire. În asemenea situație, instanța, la cererea inculpatului și a apărătorului lui, acordă termen necesar pentru pregătirea apărării de noua învinuire, după ce judecarea cauzei continuă. În instanța de apel, procurorul poate modifica acuzarea în sensul agravării doar în cazul în care a declarat apel. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeuriile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate,

hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate, corect rejudecând cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a desființat sentința total, menținând parțial o sentință nemotivată și neîntemeiată legal.

Or, a indicat divergent în descriptiv că: **„se impune admiterea apelului, cu dispunerea anulării sentinței și condamnării inculpatului pe ambele capete de acuzare, cu stabilirea pedepsei penale pentru concurs de infracțiuni în limita solicitată de apelant, prin excluderea suspendării ei condiționate, păstrând neschimbate dispozițiile cu privire la cheltuielile de judecată și corpurile delictelor”**, dar în dispozitiv, neclar și contrazicându-se a dispus: **„casează sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță... În rest, dispozițiile sentinței cu privire la corpurile delictelor și cheltuieli judiciare, se păstrează fără modificări”**;

b) nu a apreciat ordonanța procurorului de modificare a învinuirii din 06 iunie 2018, adoptată în cadrul judecării apelului, în raport cu prescripțiile din art. 326 alin. (1) Cod de procedură penală, enunțate supra.

c) a depășit limitele învinuirii formulate inculpatului, or, indicând că: **„fără cunoașterea Regulamentului circulației rutiere și deprinderii de a conduce motocicleta cu capacitatea cilindrică de 1,5 m³, pentru care se impune deținerea obligatorie a permisului de conducere”**, a constatat fapte și circumstanțe agravante neinvocate în rechizitoriu;

d) a constatat neclar și absolut divergent fapte pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal, considerate ca fiind dovedite, că: **„Tot el, la 20 iunie 2017, orele 23:25, în scopul nerespectării interdicției impuse conducătorilor mijloacelor de transport de a conduce în stare de ebrietate, ce este reglementată de legislația în vigoare, deținând permis de conducere și fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapt demonstrat în urma testării alcooloscopice cu alcotestul ”Drager”, potrivit cărui concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat era de 0,58 mg./l, ceea ce conform art. 134¹² Cod penal constituie stare de ebrietate cu grad avansat, fără deținerea permisului de conducere, a condus motocicleta „Victad VT 150-3”, n/î L IW 562, prin localitatea Cepeleuți, r-nul Edineț.**

Acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și **nu deține permis de conducere”**.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către

instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursul ordinar declarat de inculpatul Vasilașco Lilian Andrei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iulie 2018 și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la 11 ianuarie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Iurie Bejenaru

Victor Burduh

